Programowanie współbieżne

Lista zadań nr 5 Na ćwiczenia 18. listopada 2021

Zadanie 1 (przeformułowane zad. 5. z listy 4). Algorytm implementujący zamek nazywamy First-Come-First-Served (FCFS) gdy dla każdego systemu złożonego z przynajmniej dwóch wątków A i B, jeśli $D_A^{\ j} \to D_B^{\ k}$ to $CS_A^{\ j} \to CS_B^{\ k}$, gdzie $D_C^{\ i}$ oraz $CS_C^{\ i}$

oznaczają odpowiednio i-te wykonanie sekcji wejściowej algorytmu oraz i-te zajęcie zamka przez wątek C. Intuicyjnie oznacza to, że jeśli A zakończy wykonanie sekcji wejściowej zanim zrobi to B, to A weźmie zamek zanim zrobi to B. Pokazaliśmy, że algorytm Petersona jest FCFS gdy za sekcję wejściową przyjąć kilka pierwszych instrukcji metody lock(), a dokładniej instrukcje odczytu numeru wątku oraz ustawiania flag i ofiary. Zmieńmy teraz definicję sekcji wejściowej tak, by oznaczała po prostu pierwszą instrukcję metody lock().

- 1. Pokaż, że żaden z poniższych wariantów algorytmu Petersona nie jest FCFS przy tak zmienionej definicji sekcji wejściowej:
 - a. pierwszą instrukcją algorytmu jest odczyt numeru
 wątku: i = Thread.getID(), gdzie i jest zmienną
 lokalną wątku,
 - b. pierwszą instrukcją jest ustawienie flagi:
 flag[Thread.getID()] = true,
 - c. pierwszą instrukcją jest ustawienie ofiary: victim =
 Thread.getID(), czyli instrukcje ustawiania flag i
 ofiary są w odwróconej kolejności w stosunku do
 oryginalnego algorytmu.
- 2. Wywnioskuj stąd, że **żaden** algorytm złożony z więcej niż jednej instrukcji nie jest FCFS, jeśli sekcja wejściowa to pierwsza instrukcja metody **lock()**.

Zadanie 2. Pokaż, że sekwencyjna spójność nie ma własności kompozycji.

Wskazówka: slajdy 165-175, The Art of Multiprocessor Programming 2e, rozdział 3.3.3.

Zadanie 3. Przypomnij dowód własności wzajemnego wykluczania dla algorytmu Petersona. Pokaż dlaczego ten dowód może się załamać dla procesora o współczesnej architekturze.

Wskazówka: slajdy 181-183.

Zadanie 4. Klasa AtomicInteger¹ opakowuje wartość typu całkowitego udostępniając metody niepodzielnego dostępu, np. boolean compareAndSet(int expect, int update). Metoda ta porównuje wartość zapisaną w obiekcie z argumentem expect i jeśli są równe, to zmienia zapisaną wartość na update. W przeciwnym przypadku nic się nie dzieje. Porównanie i ewentualna zmiana zachodzą w sposób niepodzielny (atomowy). Klasa ta udostępnia też metodę int get() zwracającą wartość zapisaną w obiekcie. Modyfikacje obiektów tej klasy są natychmiast widoczne dla wszystkich wątków w programie.

Z użyciem klasy **AtomicInteger** zaprogramowano poniższą implementację kolejki FIFO, dopuszczającej wiele wątków wkładających i wyciągających elementy. Pokaż, że jest ona niepoprawna. W tym celu pokaż, że nie jest linearyzowalna.

```
class IQueue<T> {
   AtomicInteger head = new AtomicInteger(0);
   AtomicInteger tail = new AtomicInteger(0);
   T[] items = (T[]) new Object[Integer.MAX VALUE];
   public void enq(T x) {
        int slot;
        do {
           slot = tail.get();
        } while (!tail.compareAndSet(slot, slot+1));
        items[slot] = x;
    public T deq() throws EmptyException {
       T value;
        int slot;
        do {
           slot = head.get();
            value = items[slot];
            if (value == null)
               throw new EmptyException();
        } while (!head.compareAndSet(slot, slot+1));
       return value;
   }
}
```

Zadanie 5. Poniższa implementacja kolejki FIFO dopuszczającej wiele wątków wkładających i wyciągających elementy, używa klas AtomicInteger oraz AtomicReference<T>2. Pokaż, że w treści metody enq() nie ma pojedyńczego punktu linearyzacji, a dokładniej: a) pierwsza instrukcja enq() nie jest punktem linearyzacji oraz b) druga instrukcja enq() nie jest punktem linearyzacji. Czy z powyższych punktów wynika, że enq() nie jest linearyzowalna?

¹ https://docs.oracle.com/javase/7/docs/api/java/util/concurrent/atomic/AtomicInteger.html

² https://docs.oracle.com/javase/7/docs/api/java/util/concurrent/atomic/AtomicReference.html

Wskazówka: dla każdego z punktów a) i b) podaj diagram wykonania z dwoma wykonaniami enq() i jednym deq(), w których metody enq() nie są zlinearyzowane w porządku wykonania pierwszej (odpowiednio drugiej) instrukcji. Oprócz samych wykonań metod, na diagramie wygodnie będzie zaznaczyć te instrukcje.

```
public class HWQueue<T> {
   AtomicReference<T>[] items;
   AtomicInteger tail;
   static final int CAPACITY = Integer.MAX VALUE;
    public HWQueue() {
        items = (AtomicReference<T>[]) Array.newInstance(AtomicReference.class,
               CAPACITY);
        for (int i = 0; i < items.length; i++) {
           items[i] = new AtomicReference<T>(null);
        tail = new AtomicInteger(0);
    public void enq(T x) {
        int i = tail.getAndIncrement();
        items[i].set(x);
    public T deq() {
        while (true) {
           int range = tail.get();
            for (int i = 0; i < range; i++) {
                T value = items[i].getAndSet(null);
                if (value != null) {
                   return value;
           }
      }
   }
}
```

Zadanie 6. Uzasadnij³, że HWQueue<T> jest poprawną implementacją kolejki FIFO dla wielu wątków.

Zadanie 7. Dana jest metoda **weird(),** której każde i-te wywołanie powraca po wykonaniu 2^i instrukcji. Czy ta metoda ma własność *wait-free*? A *bounded wait-free*?

³ Nie wymagam formalnego dowodu.